

(Kort bemærkning).

Bolvig (RV):

Hvis udenrigsministeren, hvad jeg ikke tror, skulle falde for fristelsen til at søge råd og bistand fra hr. Erhard Jakobsen, når det drejer sig om sydafrikanske spørgsmål, vil jeg lige skynde mig at informere ministeren om, at når hr. Erhard Jakobsen herfra hævder, at de hvide kom først, så passer det overhovedet ikke. De hvide kom – det var Jan van Riebeck – i 1652, og et af de store problemer, som hr. van Riebeck i den nydannede hollandske koloni straks måtte imødesee, var, at man ilandsatte 108 mænd og 15 kvinder, og da der var for få kvinder dernede, startede allerede det farlige raceblandingsproblem. Hvis de hvide var kommet først, havde den situation ikke foreligget. Hr. Riebeck appellerede meget kort tid efter til den hollandske regering om at skaffe nogle flere kvinder, således at det overskydende antal hvide mænd ikke skulle ud at trøste sig hos ikke-hvide kvinder. Den hollandske regering var i øvrigt overordentlig lydhør og sendte to regimenter soldater ud, som begge kom ned til havnen med rige laster, idet det ene regiment tømte en af Hollands talrige bordelgader for indvånere og det andet tømte et kvindefængsel. Dem sendte man altså til Sydafrika. Den historiske sandhed er, at Sydafrika omkring Kapstaden var beboet – at de hvide så udryddede de fleste af dem senere, det er en anden historie – og endnu inden de hvide var nået længere op i Sydafrika, kom zuluerne nordfra. Så kan hr. Erhard Jakobsen jo diskutere, hvem der kom først.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg synes, vi må røre lidt mere ved den valgret. Hr. Erhard Jakobsen har sagt, at man adskiller sig ikke meget fra Danmark, hvor kvinderne fik valgret i 1915. Før den tid regnede vi os også for en demokratisk stat. I Sverige fik de det faktisk i 1921. I Schweiz fik de det i 1970 eller 1971. Halvdelen af Schweiz' befolkning havde altså for 10 år siden ikke valgret. Af den grund kaldte vi ikke vores ambassadør tilbage fra Schweiz.

Man kan sige: nå ja, men nu må Sydafrika også komme. Vi har for nylig optaget et land i Europarådet, Lichtenstein, hvor

kvinder endnu ikke har valgret. Vi plejer at sige, at udviklingen går med forskellig fart forskellige steder. Vi har diplomatiske forbindelser og venskabs- og kulturaftaler med en hel række lande, hvor der daglig foregår tortur af børn, nemlig piger, og kvinder, tortur på deres krop ved voldelig fjernelse af deres kønsorganer. Så må Sydafrika vel også have en vis mulighed for at være nogle år bagud.

Et sidste direkte spørgsmål: hvor mange af Sovjetunionens befolkning mener udenrigsministeren har valgret? Jeg hævder: ingen.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg har lagt mærke til, at de sidste gange, vi har diskuteret Sydafrika, står hr. Erhard Jakobsens våbendrag, hr. Arne Melchior, heroppe og siger: nu vil jeg komme med den profeti, at hr. Erhard Jakobsens holdning bliver misfortolket i pressen. Hvad enten man kan lide det eller ej, må jeg sige, når jeg sidder og lytter til, hvad både hr. Erhard Jakobsen og hr. Arne Melchior siger – den argumentation man fører frem, selv om man starter med at sige: ja men vi er da ikke tilhængere af apartheid – at der for mig at se efterhånden er blevet en konkurrence i dette ting imellem hr. Jørgen Junior, hr. Arne Melchior og hr. Erhard Jakobsen om at fremstille forholdene i Sydafrika i de mest rosenrøde billeder.

Jeg vil godt sige, at det med valget er naturligvis ikke det afgørende. Det afgørende er, at man knægter en befolkningsgruppe på grund af race. Det er det, der er grundlaget for hele FN's holdning. Det er det, der er grundlaget for FN's sikkerhedsrådsbeslutning, og det er det, der er grundlaget for, at Danmark sammen med bl. a. – og først og fremmest – de nordiske lande indtager den holdning, som vi indtager til Sydafrika.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det skal være den sidste korte bemærkning. Jeg synes, det er fuldstændig fantastisk, at udenrigsministeren giver sig til at fortolke folks holdninger, og hvad de kan udlægges som. Hvilke oplysninger har jeg i dag givet her i tinget om rosenrøde forhold i Sydafrika? Det er jo urigtigt, hr. minister. Det passer jo ikke, det har jeg overhovedet ikke gjort. Jeg har sagt, hvad der ikke finder sted.